

2 600,6 млн. дол. США з Кіпру,
691,7 млн. дол. США з Австрії,
303,4 млн. дол. США з Німеччини.

Кіпр, Німеччина, Нідерланди та Австрія є не лише найбільшими інвесторами серед країн ЄС, але входять і до десяти країн світу, що здійснюють найбільші за обсягами інвестиції в Україну, відповідно посідають перше, друге, третє та п'яте місця [2].

Іноземні інвестиції надходять в Україну поки що в недостатньому обсязі. Інвестиційно привабливими стали такі види економічної діяльності, як харчова промисловість та переробка сільськогосподарських продуктів, оптова торгівля і посередництво в торгівлі, фінансова діяльність, машинобудування, хімічна та нафтохімічна промисловість, металургія та обробка металу, виробництво коксу, продуктів нафтопереробки та ядерного палива, науково-технологічна та інноваційна діяльність, туризм (розвиток готельної інфраструктури).

Для активізації інвестиційної діяльності слід:

1. Знизити рівень державного регулювання підприємницької діяльності та забезпечити стабільність відповідного законодавства.
2. Усунути неоднозначність трактування нормативно-правових актів та завершити судову реформу.
3. Удосконалити нормативну базу з питань реалізації прав власності.
4. Завершити адміністративну реформу, забезпечити публічність та прозорість у прийнятті рішень органами влади і в результаті подолати бюрократизм та прояви корупції.
5. Запровадити ефективні методи корпоративного управління.
6. Сприяти розвиненості ринків капіталу, в першу чергу банківського сектору, фондового та страхового ринків.
7. Знизити податкове навантаження.
8. Забезпечити стабільність політичного середовища.
9. Активізувати діяльність із створення позитивного іміджу держави.

1. Закон України "Про інвестиційну діяльність" // Відомості Верховної Ради. – 1991. – № 47. – 23 с. 2. Інвестиційне співробітництво Україна-ЄС [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.ukraine-eu.mfa.gov.ua/eu/ua/36868.htm>

Калабська Н.В.
студ. групи УІДм-21

Науковий керівник – к.е.н., доц. О.О. Жовтанецька

ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Дослідження взаємозв'язку функцій менеджменту дає можливість вдосконалити управління, формувати ефективну систему менеджменту, усувати зайві ланки, бюрократичні перепони, опір переминам. [1]

Аналіз та оцінювання управлінського механізму активізації

інноваційної діяльності, що дозволяє підвищити конкурентоспроможність підприємства, і є обов'язковою передумовою ефективності його діяльності у постійно змінюваному глобальному середовищі. Зміст основних функцій менеджменту щодо управління інноваційної діяльності.

1. Функція планування. Планування діяльності підприємства в цілому й, зокрема, інноваційне планування спирається на певні принципи, які є узагальненням або констатацією закономірностей в економічній поведінці індивідів і інститутів, що припускає високий ступінь точності та загальності застосування. При цьому значний інтерес у якості об'єкта планування представляє інноваційна діяльність, здійснення якої обумовлено впливом комплексу взаємозалежних чинників: розмірів фінансування, конкурентоспроможності продукції, що випускається, завантаження виробничих потужностей, економічного стану підприємства в цілому й ін.[1]

При здійсненні інноваційної діяльності необхідним є фінансове планування. Основне джерело фінансування інноваційної діяльності – власні кошти підприємств – упродовж 2000-2009рр. стабільно зростало з 0,8% ВВП до 1,1% ВВП, а за 2009-2011рр. скоротилося до 0,4% ВВП, що відповідає рівню приблизно 1995р.

2. Функція організування. Управління інноваційним розвитком орієнтоване на досягнення визначених цілей (завоювання більшої частини ринку, збільшення прибутку в поточному періоді чи в перспективі і т. ін.) в умовах конкурентного середовища, коли цілі інших господарюючих суб'єктів можуть з ними не збігатися (і, як правило, не збігаються).

Організація управління інноваційною діяльністю як елемент інноваційної системи підприємства забезпечує можливості гнучкого реагування на зміни, що постійно відбуваються, дозволяє підвищувати ефективність наукових розробок, прискорювати їх впровадження у виробництво і вихід на ринок. Зазвичай виділяють три основні підходи до організації інноваційної діяльності підприємства: функціональна структура, програмна структура, матрична структура.

3. Функція мотивування. Інновація розглядається як організаційний груповий процес, що приносить економічну і ринкову вигоду. Стимулюванні ідей, відкрите середовище спілкування, готовність до змін, організація творчого процесу і визнання внесків співробітників – це ті зовнішні стимули, які повинне створити підприємство для проведення успішної інноваційної діяльності. Більшість експертів вважає, що в інноваційних організаціях великий ефект в досягненні мети їх успішної діяльності має внутрішня мотивація співробітників.[2]

При використанні фінансових видів мотивації однозначно потрібно пам'ятати про те, що хорошому спеціалісту краще платити найбільшу можливу фінансову винагороду і він віддячить своєю старанною працею на благо фірми. На сьогоднішній день середня заробітна плата наукових працівників зайнятих інноваційною діяльністю 1950грн.

4. Функція контролювання. У системному підході контроль виконує функцію зворотного зв'язку в процесі управління інноваціями:

інформаційні потоки в ньому спрямовані від об'єкта до суб'єкта управління. Наявність зворотного зв'язку є обов'язковою умовою завершеності системи управління

Стратегічний контроль лежить в основі діяльності вищого рівня менеджменту і передбачає облік, оцінювання й аналіз результатів розроблення й реалізації перспективних концепцій інноваційного розвитку. Він здійснюється як на стадії формування і розроблення інноваційної стратегії, так і в процесі її реалізації. Стратегічний контроль концентрує увагу на життєво важливих аспектах інноваційного процесу: науково-технічних прогнозах, продуктово-тематичному портфелі. [3]

В разі виявлення відхилень при контролюванні інноваційного проекту застосовується функція регулювання.

Таким чином, ефективне управління інноваційною діяльністю підприємства означає перехід на новий, досконаліший спосіб організації його діяльності, що забезпечує зростання виробничих можливостей та є показником інноваційного розвитку підприємства.

1. Економіка інноваційного підприємства. Навч. Посібник / О.Є. Кузьмін, І.Н. Пащенко, Л.І. Чернобай, А.О. Босак – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2009. – 456с. 2. В.В. Кошеленко Мотивація інновацій як фактор підвищення ефективної діяльності українських підприємств – Донецьк: Научне труди ДонНТУ. Серія: економіческая. Випуск 32, 2007. – 201-205с. 3. Захарченко В.І., Корсікова Н.М., Меркулов М.М. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 448 с.

Кокотайло Р.О.

студ. групи ЕМЕМ-12

Науковий керівник – к.е.н., ст. викл. К.О. Дорошкевич

ДОСЛІДЖЕННЯ НАЙБІЛЬШИХ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ ЛЬВІВЩИНИ ЗА 2012 РІК

Найбільшими інвестиційно-інноваційними проектами Львівщини за 2012 рік, можна вважати проекти щодо проведення Євро-2012. В першу чергу хотілось б відзначити проекти щодо: реконструкції міжнародних і загальнодержавних транспортних вузлів (реконструкція міжнародного аеропорту „Львів”, будівництво та реконструкція комунальних доріг і автовокзалів міста); будівництва основного стадіону для проведення фінальних ігор чемпіонату, реконструкція трьох існуючих стадіонів у м.Львові; будівництва та реконструкція готелів відповідно до вимог проведення чемпіонату; модернізації системи освітлення.

На мою думку, це головні і найбільші проекти Львівщини. Фактично на підготовку області було виділено 10,45млрд. грн., з яких 8,1млрд. – кошти із державного бюджету, 0,22млрд. – кошти місцевих бюджетів та 2,2млрд. – грошові інвестори. Для проведення чемпіонату було збудовано